

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

1. PROSINCE 2013

Z obsahu:

**Vyznávám jeden křest
na odpuštění hříchů**

Katecheze Svatého otce
Františka 13. 11. 2013

- strana 2 -

**Kdybyste jen věděli,
co mše svatá znamená!**

P. François Zannini

- strana 4 -

**Duchovní programy
a kurzy v exercičním
domě na Svaté Hoře
v roce 2014**

- strana 7 -

**Eucharistická
modlitební síť**

Agnes Schaarová

- strana 8 -

**Potvrzen zákaz svatého
přijímání pro rozvedené,
kteří uzavřeli nový sňatek**

- strana 9 -

**Velmi často se stane něco
jinak, než člověk zamýšlí!**

Sestra Maria Dulcissima

- strana 10 -

**Návrat věřících
do zpovědnice**

- strana 11 -

**Duchovní cvičení
na Velehradě 2014**

- strana 12 -

Poznání lásky

Mistr Eckhart (1260-1327)

- strana 13 -

„Když se řekne Eucharistie, řekne se všechno!“

(Sv. Petr Julián Eymard)

Editorial

Stojíme na prahu nového církevního roku. Je to vždy výzva, abychom přehodnotili svůj vztah k Bohu, sledovali, zda jsme skutečně připraveni na Ježíšův (nejen) druhý příchod, co nám schází ke svatosti. A každého by měla napadnout také otázka: Co když je to má poslední šance, jak změnit svůj život a napravit to, co je poničeno hříchem? Nevíme, kdy Pán přijde...

Ano, čas k obrácení a spáse je vždy příhodný, jak říká i papež František. (str. 11) Ale je třeba mít také na paměti, že tam, kde se páchají hříchy, tam nemůže být plná důvěra ani láska. (Mistr Eckhart, str. 13) Pak se může stát, že se obáváme setkání s Ježíšem – není-li naše duše čistá, stydí se pohledět na toho, kdo za její spásu obětoval svůj život na kříži. Je třeba bez otálení vyslyšet Ježíšovu výzvu: „Jdi a od nynějška už nehřeš.“ (Jan 8,11)

Člověk je však tvorem, jehož přirozenost po prvním hříchu má sklon k pádu do dalších hříchů. Proto potřebuje každý z nás očistu duše – k tomu slouží nejen dokonalá lítost, ale i svátost smíření. Nefunguje to však tak lacino: zhřeším, vyzpovídám se, a když upadnu, nic se neděje, mohu jít ke zpovědi znovu. Tajemství Boha totiž nezahrnuje jen jeho milosrdenství, ale i jeho svatost a spravedlnost. Pokud bychom nebrali hřích vážně, Boží milosrdenství vůči člověku by pak ani nebylo možné – říká prefekt Kongregace pro nauku víry, arcibiskup Müller. (str. 9)

Ten, kdo má duši čistou od hříchu a nestaví se tak proti Bohu, nachází také posilu pro boj se zlem – ve svatém přijímání. V něm se nám Ježíš celý daruje a touží po tom, abychom i my mu dokořán otevřeli dveře svého srdce. „Kdo Ježíše denně s vírou a láskou při přijímání přijímá, může svým životem dosvědčovat Ježíšovu lásku a jeho neustálé odpuštění.“ (Zannini, str. 5)

Papež František ve své katechezi říká, že zpověď je v určitém smyslu slavením křtu. A křest dává sílu a světlo. Uvědomíme-li si hloubku spojení svátostí křtu, smíření a Eucharistie, pak se nás musí nutně dotknout otázky: Cítíš se silným silou, kterou ti Kristus dává svoji smrtí a svým vzkříšením? Anebo se cítíš skleslým a bez síly? Odpověď „ano“ na druhou otázku signalizuje, že něco v nás není v pořádku...

Poznejme znovu sami sebe, abychom si byli vědomi, že často chce Bůh jinak, než si člověk myslí – jak svědčí sestra Maria Dulcisima. (str. 10) Kéž se nás dotkne slovo sestry Bernardis (str. 8): „Ježíši, chci zůstat s Tebou, zůstaň u mne.“

Daniel Dehner

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Svatého Petra v Římě 13. listopadu 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V Krédu, kterým každou neděli vyznáváme svoji víru, prohlašujeme: „Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.“ Je to jediná výslovná zmínka nějaké svátosti v celém Krédu. Křest je vskutku „branou“ víry a křesťanského života. Zmrtvýchvstalý Ježíš zanechal apoštolům tento odkaz: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen...“ (Mk 16,15–16) Posláním církve je evangelizovat a odpouštět hříchy skrze svátost křtu. Vraťme se však ke slovům Kréda. Vyjádření lze rozdělit na tři části: „vznávám“, „jeden křest“, „na odpuštění hříchů“.

„Vyznávám.“ Co to znamená? Je to obřadní výraz podtrhující důležitost předmětu, tedy křtu. Vyslovením těchto slov totiž stvrzujeme svoji pravou identitu Božích dětí. Křest je v určitém smyslu průkazem totožnosti křesťana, jeho narození, jeho zrození v církvi. Vy všichni znáte datum svého narození a slavíte narozeniny, že? Všichni slavíme narozeniny. Položím vám jednu otázku, kterou jsem už jednou kladl, ale učiním tak znovu: Kdo z vás si pamatuje datum svého křtu? Ať zvedne ruku... Je vás málo (biskupů se neptám, abych je neuvedl do úzkých...). Učinme však jedno. Dnes, až se vrátíte domů, zjistěte si den svého křtu, hledejte, protože jsou to druhé narozeniny. První narozeniny se týkají narození k životu a druhé narození v církvi. Uděláte to? Je to domácí úkol: zjistit den, kdy jsem se narodil v církvi, a děkovat Pánu za to, že nám v den křtu otevřel bránu své církve. Ke křtu se zároveň váže naše víra v odpuštění hříchů. Svátost pokání či zpovědi je totiž jakýmsi „druhým křtem“, odkazuje vždycky k tomu prvnímu, aby jej upevnila a obnovila. V tomto smyslu je den našeho křtu počátkem cesty, krásné cesty k Bohu, která trvá celý život. Je to cesta obrácení, která je neustále podpo-

rována svátostí pokání. Pomyslete na to, že když se jdeme vyzpovídat ze svých slabostí a hříchů, přicházíme prosit Ježíše o odpuštění, ale také tímto odpuštěním obnovujeme křest. A to je krásné. Každá zpověď je v určitém smyslu slavením křtu. Zpověď proto není pobyt v mučírně, nýbrž slavnost. Zpověď je pro pokřtěné! Slouží k očistě bělostného šatu naší křesťanské důstojnosti!

Druhý prvek: „jeden křest“. Tento výraz odkazuje ke slovům sv. Pavla: „Jeden Pán, jedna víra, jeden křest.“ (Ef 4,5) Slovo „křest“ znamená (v řečtině) do slova „ponoření“, a tato svátost je skutečně pravým duchovním ponořením do Kristovy smrti, z níž povstáváme spolu s Ním jako nové stvoření (srov. Řím 6,4). Je to obrozující a osvěčující obmytí. Obrození, protože uskutečňuje narození z vody a z Ducha, bez něhož nikdo nemůže vejít do nebeského království (srov. Jan 3,5). Osvícení, protože ve křtu je člověk naplněn Kristovou milostí, „pravým světlem, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9) a zahání temnotu hříchu. Proto se při obřadu křtu rodičům dává zapálená svíce naznačující toto osvícení. Křest nás zevnitř osvěcuje Ježíšovým světlem. Mocí tohoto daru je pokřtěný povolán k tomu, aby se sám stal „světlem“ – světlem víry, které obdržel – pro bratry, zvláště pro ty, kteří jsou v temnotách a nevidí na horizontu svého života záblesky světla.

Můžeme se ptát: je pro mne křest událostí minulosti, izolovanou na určité datum, které vy si dnes zjistíte, anebo živou skutečností, která se v každé chvíli týká mojí přítomnosti? Cítíš se silným silou, kterou ti Kristus dává svoji smrtí a svým vzkříšením? Anebo se cítíš skleslým a bez síly? Křest dává sílu a světlo. Cítíš se osvícen světlem, které přichází od Krista? Jsi mužem, ženou světla? Anebo člověkem postrádaným

Dokončení na str. 4

Bratři, víte, jaký je nyní čas: je třeba se probít ze spánku. Těmito slovy tě burcuje apoštol z tvé letargie, která ti brání uvědomit si závažnost doby, kterou prožíváš. Chce tě tím uchránit před nepříjemným překvapením, jaké čeká na ty, kteří *nic nepoznali*. Co se děje tak zásadního, že není radno setrvávat v bezstarostnosti a netečnosti? To rozhodující a zásadní je nadcházející *příchod Syna člověka*. To je ten, o kterém stařícký prorok ve světle Ducha Svatého prohlásil, že je *ustanoven k pádu a ku povstání*⁽¹⁾. Jeho příchod se tedy dotkne každého, protože bude pro něho znamenat buďto *povstání*, nebo *pád*.

Možná, že ti tato slova připadají spíše jako hrozba, ale ve skutečnosti je to poselství velké naděje, jejíž naplnění přinese Pánův příchod. Teprve na těch, kteří vlastní vinou promarní tuto příležitost, se naplní neblahá předpověď o věčném zatracení.

Dar, který přináší Pán svému lidu, si můžeš živě představit z líčení starozákonního prorockví. Připoj se proto v duchu k zástupům, které radostně vystupují *vzhůru na Hospodinovu horu*. Pánovo slovo, nauka Nejvyššího, proměnilo srdce těchto lidí, a tak se tu naplňuje odvěká tužba lidstva: je konec všem svárům, rozbrojům a válkám mezi lidmi. Nabízí se příležitost okusit, jak se dýchá v království dokonalého pokoje, lásky a světla. Nedomnívej se, že je to nějaká utopie. Je to nejskutečnější realita, která od věčnosti existuje v Božím záměru, je to konečný smysl všeho stvoření. Je to sama podstata Božího království, o jehož příchod se den co den modlíš v modlitbě, kterou nás naučil sám Pán.

Zdá se ti, že je to otázka daleké budoucnosti? Svatý Pavel takový názor nesdílí. Musíš si dobře uvědomit, *jaký je čas*. Už opravdu *nastala hodina*, kdy je třeba se *probudit ze spánku*. Doba noci a prázdných snů končí. Slunce **nového dne** je blíže než dosud a mnohem blíže, než tušíš. Pronikavá zář jeho jasu odhalí nesmlouvavě všechno to špatné, co tak podle vybuchelo pod pláštěm noci. Jsi připraven postavit se do jeho překvapujícího světla tak, jak jsi?

Jestliže obraz *Hospodinova domu na vrcholu hory* se jeví jako neuskutečnitelná vize, je to důsledek oněch *skutků tem-*

Závažné varování

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Syn člověka přijde, kdy se nenadějete.

nosti. Pochybuješ snad o tom, že je to právě *nečudnost, prostopášnost, hodování*, co nakonec plodí *svár a závist*, které ústí do rozbrojů a nakonec nejstrašnějších válečných hrůz? Opravdový mír a Boží království patří nerozlučně k sobě. Není tak malých hříchů, které by nesměřovaly ke stále těžším a těžším, až nakonec dovedou nevěrně k úplné zkáze. Boží království proto požaduje, abys s veškerou rozhodností odložil *skutky temnoty* a oblékl si *výzbroj světla*. Tím světlem je sám Ježíš, který ti představuje Boha v té nejlidštější podobě. Tuto *výzbroj světla* ti Vtělené Boží Slovo při svém prvním příchodu více než svým slovem ukázalo příkladem svého života. Na Boží království nestačí jen čekat. Pán tě vyzývá, abys toto království připravoval a uskutečňoval tím, že Ho budeš **důsledně následovat**.

Čím větší naději je jeho příchod pro jeho věrné, tím větší výstrahou je pro ty, kteří o jeho království nestojí. Jestliže i tváří v tvář hrozící katastrofě bezstarostně *hodují a pijí, žení se a vdávají*, není to nic nového. Podobně se chovali lidé již *za dnů Noemových*. Tehdy se zachránili jen spravedliví, a jak Pán zdůrazňuje, takový *bude i druhý příchod Syna člověka*.

Ježíšovu výstrahu je třeba brát na vědomí s veškerou vážností. Nic nedbej na ty, kteří bláhově utěšují sebe i druhé, že se stačí spolehnout na Boží milosrdenství, aby se neuplatnila jeho spravedlnost. Byla by to zavrženíhodná opovázlivost. I když se ti může zdát, že úděl zavržených je příliš krutý, je třeba se na něho dívat jako na zcela logický protipól nekonečné blaženosti, kterou zavržení sami odmítli. Z toho poznáváš, jak nebezpečný a opovázlivý je *spánek*, do jakého dokážou ukolébat *skutky temnoty*, zvláště když *pečuješ o své tělo tak, že to vyvolává žádostivost*.

Adventní doba je pro tebe něco mnohem více než folklórem ozdobená památka na zvyky našich předků. Je to především čas **radikálního probuzení a zásadního obratu**. Využij advent jako při-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní poutovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že skují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2. čtení - Řím 13,11-14

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probít ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, kdy jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Vedme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Evangelium - Mt 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době

Dokončení na str. 5

ležitost, kterou ti nabízí Ježíšova láska, a upřímně a kriticky se zamysli nad svou skutečnou situací. Buď začneš žít bezvýhradně pro Pána a s Pánem, nebo se vystavuješ nebezpečí, že se ocitneš mezi těmi, kteří jsou proti němu.

Nejedná se jen o tebe. Tvé úsilí o spravedlnost je nezbytným vkladem k nástupu nového období, kdy ke všem vyjde *ze Siónu Hospodinovo slovo* a konečně se již národ nezdvihne proti národu.

Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 2,34

Kdybyste jen věděli, co mše svatá znamená!

Mše svatá je svatá oběť na kříži, která pokračuje a chce být na věky přítomná, aby lidé pochopili, jak moc nás Ježíš miluje, když se obětuje svému Otci za naše hříchy jako smíření, a jak moc ho musíme milovat a kolik se mu obětovat, abychom mu byli věrní a abychom lépe milovali svého bližního.

Abychom lépe rozuměli mši svaté, musíme vědět, že se skládá ze sedmi důležitých částí, které ovlivňují liturgickou ceremonii. Je dobré znát tyto části, aby se lépe prožívaly a člověk mohl vstoupit do eucharistického tajemství.

Tyto části jsou (v Novus ordo missae – pozn. red.): kajicný akt, dar slova Božího, obětování, proměňování, přijímání, díkyvdání a vyslání.

1. V kajícím aktu, který stojí na začátku mše svaté, člověk vyznává své hříchy a sděluje potřebu, aby mu bylo Bohem odpuštěno, aby mohl žít svatěji a čistěji, aby mohl přijmout Krista do svého srdce a aby v Něm, skrze Něho a pro Něho žil.

Když dítě napíše křídou na tabuli špatné slovo nebo udělá hrubku, může chybu jednoduše smazat houbou a napsat slovo správně. Tabule je můj život; slova jsou mé činy; když nejsou správně napsány, pak proto, že jsou špatné. Houbou je Ježíš, který skrze kněze smazává naše hříchy v odpuštění, které nám daruje.

Kněz dostal od Ježíše plnou moc odpuštění hříchy v jeho jménu. A skutečnost, že slovo bude opět správně napsáno, odpovídá milosti, která se dostává ve svátosti smíření a která mi umožňuje milovat lépe Ježíše a do budoucna dělat jen to, co On miluje: dobro.

2. Dar slova Božího se ukazuje v biblických čteních, která jsou vzata ze Sta-

rého i Nového zákona. Je to Bůh, jenž k nám skrze tato čtení mluví a jenž nás učí, kterou cestu máme následovat. Živí našeho ducha, aby nám řekl, jak můžeme správně a pravdivě myslet. A živí naše srdce, aby je naučil, jak stále více milovat dobro.

Když jede řidič v noci autem, musí si na cestu svítit reflektory: potkávací světla nebo dálková světla. Tak může lépe vidět na cestu a zabránit střetu s jiným vozidlem nebo tomu, že vjede do příkopu podél silnice. Reflektory osvětlují silnici

a ukazují mu cestu, na které má zůstat. Ježíšovo slovo je světlo, které osvětluje ulici mého života a které mi ukazuje, jak se mám chovat, abych nezraňoval své bratry nebo abych nesešel z pravé cesty a nepropadl zlu, kterým bych zranil Boha, sebe a ty, které mám rád.

3. Obětování nebo příprava darů. Když Maria a Josef obětovali v chrámě Ježíše, přinesli k tomu dvě holoubata, aby je nabídli Bohu jako libou oběť, jak to předepisovala židovská tradice při narození prvorozeného syna, že se má Pánu obětovat.

Obětování je přinesení chleba a vína před Boha, Otce. Tento chléb a toto víno se stanou Kristovým Tělem a Kristovou Krví, jež jsou určeny k tomu, aby byly obětovány Otci a během přijímání se vli-ly do našeho srdce. Sbíрка, která se koná během obětování, je symbolická účast našeho obětovaného života s životem Kristovým, který se nabízí Otci k našemu posvěcení a k slávě Boží. Z tohoto důvodu přidá kněz do vína, které se stane Kristovou Krví, malou kapku vody, jež představuje naše trápení i radosti uplynulého týdne. Syn Boží je tak dobrý a tak pokorný, že chce, abychom během jeho obětování se Otci z lásky byli u toho, aby nám ukázal, že každý život, který bude obětován spolu s jeho životem, se nikdy neztratí, nýbrž v jednotě s jeho láskou dostane k blahu a k spáse lidí nekonečnou hodnotu. ▶

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů – dokončení ze str. 2

Ježíšovo světlo? Je třeba přijmout milost křtu, který je darem, a stát se světlem pro všechny.

Nakonec krátký nástin třetího prvku: „na odpuštění hříchů“. Ve svátosti křtu jsou odpuštěny všechny hříchy, prvotní hřích a všechny osobní hříchy, jakož i všechny tresty za hřích. Křtem se otevírá brána k účinné novosti života, který není tísněn tíží negativní minulostí, ale okouší již krásu a dobrotu nebeského králov-

ství. Jde o mocný zásah Božího milosrdenství do našeho života pro naši spásu. Tento spásonosný zásah neodnímá naší lidské přirozenosti její slabost – všichni jsme slabí a všichni jsme hříšníci – a nesnímá z nás odpovědnost za prosbu o odpuštění, kdykoli pochybíme. Nemohu se dát pokřtít víckrát, ale mohu se zpovídat, a tak obnovit milost křtu. A je to, jako bych přijal druhý křest. Pán Ježíš je tolik dobrý a nikdy nechabuje v odpouštění!

I když se brána křtu, kterou nám do církve otevřel, trochu přivře kvůli našim slabostem a hříchům, zpověď ji znovu otevře, protože je jakýmsi druhým křtem, který nám odpouští všechno a osvětluje nás, abychom pokračovali v Pánově světle. Pokračujme tedy v radosti, protože život je třeba žít s radostí Ježíše Krista, a ta je Pánovou milostí.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

► První křesťané kdysi přinášeli při přípravě darů plody své práce: chléb, víno, olej, mouku, ovoce, různé potraviny, aby je pak obětovali Pánu. To byl jejich způsob, jak všechny své námahy a oběti života vložit do Srdce Božího, a tak se spojit s Ježíšovým obětováním svému Otci.

Po mši svaté byly všechny tyto dary opět rozděleny mezi nejchudší ve společenství. Tak se vrátil dar lidí, kteří byli spojení obětním darem Božího Syna, jako požehnání a sdílená láska k bližnímu zpět na celé společenství. Příprava darů znamená, že svůj život obětují Bohu, abych se o něj mohl lépe se svými bratry a sestrami podělit.

4. Proměňování je střed mše svaté. Je nejdůležitějším momentem; okamžik, v němž Ježíš sestupuje na oltář, aby učinil zázrak proměnění: hostie se stane jeho Tělem a víno jeho Krví, a tak se opět obětuje svému Otci za všechny křesťanský lid, který je u této eucharistické slavnosti přítomen. Ježíš je přinášen na oltář – jako tenkrát na kříži – jako nevinná oběť, aby nás lidi zachránil a aby nás znovu učil, že sourozenecké společenství v rodině je možné i v profesním životě i ve společnosti, pokud je každý ochoten zapomenout sám na sebe kvůli druhému a kvůli druhému zapírat sám sebe. Celá milost Eucharistie způsobuje v člověku, který přijme při přijímání Krista, aby se stal „druhým Kristem“. Když se dva křesťané skutečně v Ježíši a skrze jeho milost milují, nemohou se nikdy rozdělit, nýbrž jen sjednotit, tak jako Ježíš a jeho Otec jedno jsou.

Jedno dítě mělo těžký úraz a ztratilo mnoho krve. Potřebovalo transfúzi krve stejné skupiny, aby přežilo. Dárce je připraven mu darovat krev, aby mohlo žít, dokud nebude tělo tvořit dostatek vlast-

Sv. Terezie z Lisieux (1873–1897): „Rozumíš, že Ježíš ve svatostánku je výslovně pro tebe, jenom pro tebe samého? On hoří touhou, aby přišel do tvého srdce. Často může moji modlitbu vyjádřit jenom mlčení. Tak jako vždycky, tento božský Host ve svatostánku rozumí všemu, dokonce mlčení dětské duše, naplněné vděčností. Když jsem před svatostánkem, mohu říci našemu Pánu jenom jediné: »Můj Bože, ty víš, že Tě miluji.« A cítím, že Ježíše moje modlitba nenudí, protože On zná bezmocnost své ubohé, malé nevěsty, Jemu je známa její dobrá vůle. Moje nebe, On je skrytý v malé Hostii, kde se Ježíš, můj ženích, z lásky zahaluje. Já přicházím, abych na tomto božském krbu načerpala život, a tam mě poslouchá můj shovívavý Spasitel ve dne i v noci!“

* * *

Sv. Marie Magdalena de Pazzi (1566–1607): „Přítel navštíví přítele ráno, aby mu popřál dobrý den, večer, aby mu popřál dobrou noc, a využívá každou příležitost, aby se s ním setkal také přes den. Podobným způsobem konejte návštěvy u Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti, jestliže vám to povinnosti dovolují. U paty oltáře se modlí zvláště dobře. Při všech vašich návštěvách u našeho Spasitele obětuje často drahocennou krev věčnému Otci. Budete prožívat tyto návštěvy velmi prospěšně, abyste posilovali vaši božskou lásku!“

ní krve. Tato krev je darem pro jeho fyzický život; podobně Eucharistie je Ježíšův dar, kterým mi daruje svůj život a svou lásku, abych přežil svůj stav hříšníka a mohl lépe žít z jeho milosti, která neníčí mou přirozenost, ale postupně ji vylepšuje tím, že ji posvěcuje.

5. Přijímání spočívá v tom, že svým tělem a svou duší přijmu hostii, která je Tělem, která je Krví, která je duší a božstvím Ježíšovým. Tato Ježíšova přítomnost, jako pravého Boha a pravého člověka, ve mně je nekonečná milost, již Bůh sám ve mně koriguje fyzické zlo a rozšiřuje mé srdce k větší lásce k Bohu a k mému bratrovi. S Ježíšem v sobě – což je milost všech milostí – budu silnější, abych překonal všechny zkoušky a abych byl více věřícím a více milujícím křesťanem, který skutečně skutkem a v pravdě miluje (1 Jan 3,18). Nikdy nezapomeňme, že

Eucharistie je Ježíš, který se daruje každému člověku, aby se člověk zcela daroval Bohu. K tomu perfektní příklad:

Jednou sbíral jistý kněz pro děti svého sirotčince dary. V jednom bistro, kde čtyři muži hráli karty, nastavil také svůj koš. Místo almužny mu jeden z mužů plivl do obličeje. Kněz zůstal klidný, utřel si tvář a řekl tomu, kdo ho takto ponížil: „Ten plivanec byl pro mne, ale nyní mi dejte něco pro mé sirotky.“ Dotyčný muž nebyl tváří v tvář knězově odvaze a odevzdanosti schopný slova a darování almužny se nebránil. Ještě týž večer přišel muž, který kněze ponížil, do jeho sirotčince a omluvil se za své chování. Kněz mu na místě odpustil. Náš hráč karet byl opět překvapen a poprosil ho, zda by se směl vyzpovídat. Po zpovědi se kněze zeptal na důvod jeho odevzdanosti a jeho okamžitého odpuštění. A kněz mu řekl: „Kdo Ježíše denně s vírou a láskou při přijímání přijímá, může svým životem dosvědčovat Ježíšovu lásku a jeho neustálé odpouštění.“

6. Dikuvzdání je v liturgii čas po přijímání, během něhož my křesťané, kteří jsme přijali Krista do srdce, s Ním vedeme rozhovor a naše trápení můžeme s Bohem, kterého v tomto intenzivním okamžiku duchovní intimity v sobě máme, sdílet. Bůh se nevnučuje, přijme to místo, které Mu přidělíme, a čím více je srdce milující, tím více strhující je Boží

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat a druhý ponechán; dvě ženy budou mlít na obilném mlýnku: jedna bu-

de vzata a druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

► Duch ve své moudrosti a lásce. Čím intenzivněji je Ježíš přijat spravedlivou duší ve víře, lásce a zbožnosti, tím více se v jeho duchu rozvine intenzita jeho lásky a jasnost jeho moudrosti.

Dominik Savio, který byl na internátě sv. Dona Boska, velmi uctíval svatou Eucharistii a po mši svaté se ještě dlouho modlil. Někdy dokonce zapomněl na snídani. Jedna osoba, která sledovala jeho zbožnost, řekla Donu Boskovi: „Tento malý Dominik je svatý.“ Don Bosco jí přátelsky odpověděl: „Madam, nevím, zda je toto dítě svaté, ale vím o něm, že vždycky zavírá dveře velmi tiše.“

Být svatý znamená přijímat Krista v přijímání tak často, jak je to jen možné, abychom Ho uchovali ve svém srdci. Tak budeme s Ním a skrze Něho jako všichni svatí dělat každodenní věci neobyčejným způsobem, to znamená s maximem lásky.

7. Vyslání knězem je poslední slovo kněze na konci liturgie: „Jděte ve jménu Páně!“ a lid odpoví: „Bohu díky!“ Cílem mše svaté je také vyslání křesťanů do světa, ovšem s přítomností ducha Kristova

v nich. Křesťan, který přijal při přijímání Krista upřímně, není týž jako předtím. Je živým Kristem uprostřed světa, aby vydal svědectví o svém Slově, které je Pravdou, a o své lásce, která je pramenem nového života v lidské pospolitosti: v rodině, v zaměstnání, ve společnosti.

Kristus přišel ve své Eucharistii, aby mi daroval chápání svého osvobozujícího slova, sílu své uzdravující lásky a pokoj své uklidňující moudrosti. Obdařen těmito Božími milostmi se každý křesťan stává novým člověkem, proměněnou bytostí, která může říci: „Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20) Nechte v sobě tu milost působit a uvidíte, že

Kristus v pokorných, čistých a štědrých duších neustále působí zázraky. V těch duších, které Ho touží přijmout, aby Ho v dokonalosti a nevinosti jeho lásky darovaly dál.

V jedné škole, kde jsem dlouhá léta vyučoval, jsem měl žáka jménem Petr, který neměl rád hodiny angličtiny a raději zlobil, než aby pracoval. Místo abych ho potrestal, vzal jsem si ho po vyučování stranou a řekl jsem mu: „Vím, že jsi křesťan a já jsem jím též; takže chceme spolu přijímat Krista v přijímání, abychom si mohli tento školní rok rozumět a mohli se mít rádi.“ Během celého roku jsme přijímání obětovali jeden za druhého a po několika týdnech měl můj žák větší zájem o hodiny angličtiny. Jazyk se učil lépe a více se snažil, což jsem podpořil pedagogickou a bratrskou pomocí. Nakonec se stal docela dobrým žákem, ačkoli byl předtím jen průměrný.

Nikdy jsem ho nepotrestal a dokonce se z nás stali přátelé. Když jsme se v červnu loučili, řekl mi Petr: „Pane učiteli, trochu jsem se naučil anglicky, ale především jsem zjistil, jak moc může ovlivnit život, když se při přijímání Ježíš přijímá s láskou a za to vám opravdu děkuji, protože na to nikdy nezapomenu.“

Petr pochopil, že mše svatá, která se navštěvuje jen ze zvyku, nebo práce, která se dělá bez zájmu, se stává jen těžkou a utiskující zátěží, že ale všechno, co se dělá s láskou a pro lásku k Bohu, změní se v nekonečnou a věčnou dimenzi, protože se zapíše do srdce Boha, který to s námi a skrze nás dokončí.

Zamysleme se tedy na konci této krátké úvahy o velikosti svaté Eucharistie nad tím, že čím více budeme z lásky k Ježíšovi navštěvovat mši svatou, tím více budeme rozumět jeho slovu života a budeme intenzivněji žít z jeho lásky, protože svatá Eucharistie je přítomnost Boží v člověku, aby člověk zůstal v Bohu a skrze Něho se stal solí a světlem světa.

Tak může člověk, který je ožívován silou božského Ducha, svým vlažným nebo nevěřícím bratrům předat „chuť“ na Boha a zvěstovat Boží Pravdu, která jediná může člověka osvobodit, která hledá absolutno; onu Pravdu, již může všem srdcím, která jsou znepokojena obavami a strachem světa, darovat pokoj.

Z Maria heute 504/2013 přeložil -tk-

Bl. Matka Tereza z Kalkaty: „Skrze Marii, Příčinu naší radosti, poznáš, že nikde na světě nejsi více vítáný, nikde více milovaný než u Ježíše, živé a opravdu přítomného v Nejsvětější svátosti... On je skutečně přítomen a čeká jenom na tebe!“

* * *

Sv. Jan Maria Vianney, farář arský (1786–1859) se při svých kázáních často obracel ke svatostánku a říkal s hlubokým dojetím: „On je tady!“ - „Když jsme před svatou Svátostí, zavřeme raději oči, místo toho abychom hleděli dokola, a otevřeme svoje srdce. Milý Bůh otevře tvoje. My jdeme k Němu, On jde k nám, my abychom prosili, On aby daroval.“

* * *

Bl. Jan XXIII.: „Nic nemůže v životě kněze nahradit tichou a vytrvalou modlitbou před oltářem. Uctívání Ježíše, našeho Boha. Děkování, zadostiučinění za naše hříchy a za hříchy všech lidí, modlitby a tolik proseb, které jsme mu svěřili, nás spojují, abychom tohoto kněze ve velké lásce pozvedli k božskému Mistrovi, kterému on slíbil věrnost, a k těm lidem, kteří jsou závislí na jeho kněžské službě. Se cvičením samozřejmého a vroucného uctívání Eucharistie roste duchovní život kněze a bude vybaven misionářskou silou největších apoštolů!“

* * *

Sv. Alfons Maria z Liguori (1696–1787) doporučuje: „Stáhni se od lidí a pobyvej alespoň čtvrt hodiny nebo půl hodiny v některém kostele v přítomnosti Nejsvětější svátosti. Okus a viz, jak je dobrý Pán, a budeš se učit ze své vlastní zkušenosti, kolik ti to přinese milostí!“

DUCHOVNÍ PROGRAMY A KURZY V EXERCIČNÍM DOMĚ NA SVATÉ HOŘE V ROCE 2014

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
12. 2. 2014 17.30 hodin	15. 2. 2014 13.00 hodin	Příprava na Velikonoce pro každého	P. Miloslav Kabrda, SDB	1200 Kč
6. 3. 2014 17.30 hodin	9. 3. 2014 13.00 hodin	„Církev: jak a proč zachovat klid“	P. Dr. Ondřej Salvét	1200 Kč
12. 3. 2014 17.30 hodin	14. 3. 2014 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Mgr. Ing. Michal Němeček	0 Kč
17. 3. 2014 17.30 hodin	21. 3. 2014 8.30 hodin	„Identita muže a ženy ve světle evangelia“	P. Krzysztof Józef Strzelczyk, CSsR	1510 Kč
27. 3. 2014 17.30 hodin	30. 3. 2014 13.00 hodin	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé	Mons. doc. Ing. Aleš Opatrný Th.D.	1200 Kč
31. 3. 2014 17.30 hodin	4. 4. 2014 8.30 hodin	„Proč nás dobrý Bůh nechává trpět?“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510 Kč
19. 5. 2014 17.30 hodin	23. 5. 2014 8.30 hodin	„Modli se a pracuj“	P. Mgr. Martin Karel Satoria OCSO	1510 Kč
2. 6. 2014 17.30 hodin	6. 6. 2014 8.30 hodin	„Kam jdeš, člověče?“	P. Krzysztof Józef Strzelczyk, CSsR	1510 Kč
12. 6. 2014 17.30 hodin	15. 6. 2014 13.00 hodin	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané	Mons. doc. Ing. Aleš Opatrný Th.D.	1200 Kč
16. 6. 2014 17.30 hodin	20. 6. 2014 8.30 hodin	„Uzdravení v Duchu Svatém“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
14. 7. 2014 17.30 hodin	18. 7. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro muže – „Rozoznání řeholního povolání“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
28. 7. 2014 17.00 hodin	1. 8. 2014 8.30 hodin	„S vděčností Matce Boží“	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1510 Kč
11. 8. 2014 17.30 hodin	15. 8. 2014 8.30 hodin	„Oživ zas plamen Božího daru“ (Únava, stereotyp a nový začátek na cestě osobního povolání)	P. Petr Beneš, CSsR	1510 Kč
18. 8. 2014 17.30 hodin	22. 8. 2014 8.30 hodin	„Tajemství radosti“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510 Kč
24. 8. 2014 17.30 hodin	30. 8. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
1. 9. 2014 17.30 hodin	5. 9. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro muže – „Rozoznání řeholního povolání“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
18. 9. 2014 17.30 hodin	21. 9. 2014 13.00 hodin	Exercicie pro seniory – „Zralý život v pohledu víry“	Mons. doc. Ing. Aleš Opatrný Th.D.	1200 Kč
13. 10. 2014 17.30 hodin	17. 10. 2014 8.30 hodin	„Exercicie s Terezíí z Avily“	P. David Horáček, CSsR	1510 Kč
17. 10. 2014 17.30 hodin	19. 10. 2014 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Mgr. Ing. Michal Němeček	0 Kč
16. 11. 2014 17.30 hodin	22. 11. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. doc. Ing. Aleš Opatrný Th.D.	2310 Kč
23. 11. 2014 17.30 hodin	29. 11. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Pavel Pola, OCD	2310 Kč
3. 12. 2014 17.30 hodin	6. 12. 2014 13.00 hodin	„Symboly adventu“ - uvedení do liturgické doby	P. Petr Beneš, CSsR	1200 Kč

Přihlášky: písemně – Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II-591
e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz
vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz • tel.: 731 619 800

Cestovní agentura Dvě Srdce připomíná TERMÍNY POUTÍ DO MEDŽUGORJE do konce roku 2013:

- **6. – 12. 12.** – advent, slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie • 2500 Kč + 60 € ubytování
- **21. – 27. 12.** – hlavní vánoční svátky • 2500 Kč + 60 €
- **28. 12. – 5. 1.** – silvestr, Nový rok, slavnost Matky Boží, svátek Jména Ježíš • 2500 Kč + 80 €
- **21. 12. – 5. 1.** – 2600 Kč + 160 €

Přihlášky na tel. 604 119 931, e-mail: monikamed@seznam.cz • nástupní místa z celé ČR.

HODINA MILOSTI PRO SVĚT

8. prosince 1947 při zjevení v dómě v Montichiari vyslovila Panna Maria toto přání:

„Přeji si, aby se každoročně 8. prosince od 12 do 13 hodin konala hodina modliteb za svět.“

Tato pobožnost zajistí mnoho duchovních i tělesných milostí. Náš Pán, můj Božský Syn, chce lidem darovat přemíru svého slitování, když se dobří budou modlit za své hříšné bratry.

Sdělte Svatému otci, že si přeji, aby tato hodina milosti byla známá celému světu a po celém světě se rozšířila. Ten, kdo nemůže navštívit svůj farní kostel, ať se modlí doma v poledne a také obdrží mnoho milostí.

Brzy poznáte velikost této hodiny milostí. Pro všechny děti, které dopřejí této prosbě sluchu a vezmou si ji k srdci, mám připravenou plnost milostí.

Stále existují tiší a skrytí prosebníci a oběti za hříšné duše, kteří svolávají milosrdenství našeho Pána na tuto zem. Nyní je hodina modliteb, hodina dobrého příkladu, hodina oběti a věrnosti a odvážného přičinění. Modlitba, oběti a pokání tak mnoha duším zabraňují tomu, aby na lidstvo dopadl soud Boží spravedlnosti. Hořím láskou a žádám modlitby za záchranu světa!

Kdybyste věděli, jak mnoho mých dětí jde cestou záhuby! I Církev je ve velkém nebezpečí. Doba je stále více zlověstná. Nesu ve svém srdci utrpení mnoha nemocných a trpících, abych je přivedla k větší svatosti. Jsem Matka plná lásky ke svým dětem!

Bude to 8. prosince, kdy Neposkvrněné Početí rozdrtilo Hadovu hlavu.“

-sks- 49/2007

Eucharistická modlitební síť

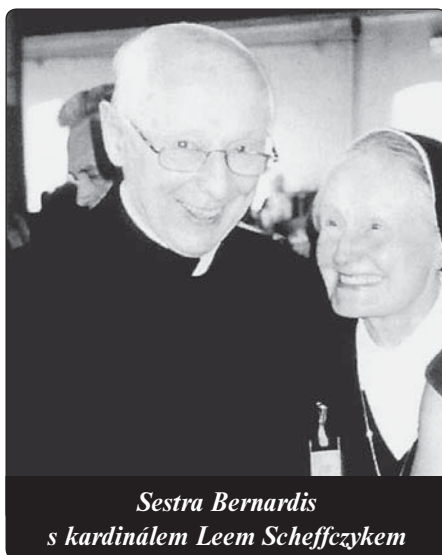
„S radostí budete čerpat vodu z pramenů spásy.“ (Iz 12,3)

Následující řádky se mohou stát podnětem nejen k prohloubení osobní úcty k eucharistickému Kristu, ale i jako svědectví o intenzivnější síle modlitby ve společenství, když se ono modlí na konkrétní úmysl. O životě sestry Bernardis jsme psali ve Světle č. 10/2011 na str. 8 a 9.

V roce 1993 vznikla malá skupina modlících se společně se sestrou Bernardis v kryptě nadačního kláštera Srdce Ježíšova v Karlsruhe, aby se modlili vzájemně za sebe v určité tísnivé situaci. Jejich modlitebním postojem a prosbou byla věta: „Jedno slovo od Tebe, Pane, stačí.“ Ježíš sám dal slovo: „Kdo jí mé tělo a pije moji krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,56)

Všichni, kdo byli při tom přítomni, cítili a pochopili, co Ježíš chce – máme zůstat u Něho. Zázračným způsobem byla modlitba vyslyšena a situace se změnila. Mnoho takových událostí a vyslyšení modliteb přispělo ke vzniku modlitební sítě. Sestra Bernardis cítila, co všechno dobrého by se mohlo stát, kdyby bylo mnoho takových modlitebních skupin. Ve své osobní modlitbě a v rozjímání Janova evangelia 6,56–57 se stále více krystalizovalo slovo „zůstat“. Poznala, že toto slovo „zůstat“, které Ježíš sám řekl, je klíčovým slovem, které v sobě ukrývá sílu plnou zaslíbení.

V roce 1995 začala sestra Bernardis tvořit skupiny po 12 osobách, mezi nimiž měla jedna osoba vedení a jedna byla zástupcem. Každá skupina se nazývá „Meneingruppe“ (*menein* je řecké slovo pro zůstání, setrvání – tedy česky „skupi-

Sestra Bernardis s kardinálem Leem Scheffczykem

na setrvání“) a má nějakého světce nebo blahoslaveného jako zvláštního přímluvce u Boha.

Sestra Bernardis vždycky zdůrazňovala, že tato modlitební síť není jejím dílem, nýbrž dílem eucharistického Pána ve svatostánku. Je to síťové dílo Kristovo, který je v Eucharistii vždycky přítomen, proto je to eucharistická modlitební síť. V každé minutě se někde na světě slaví mše svatá, do níž můžeme být zapojeni duchovně těmito slovy: „Pane, zůstaň u nás a my zůstaneme u Tebe.“ Do

ní můžeme být zahrnuti se všemi žádostmi a lidmi v jejich nouzích a starostech. Modlitební síť se rychle šířila a je rozšířena také v jiných zemích. Že je modlitební síť Bohem chtěná, bylo potvrzeno mnoha znameními.

Naše sestra Bernardis kladla každému členu na srdce věrnost Ježíši, s vůdčí myšlenkou: „Ježíši, chci zůstat s Tebou, zůstaň u mne.“

Také potom, když sestra Bernardis zemřela a směla se vrátit do domu Otcova, pokračuje modlitební síť dále. Je to pro nás velký duchovní odkaz a máme v ní velkou přímluvkyni v nebi.

Najít radost a splnění

Slovo z knihy Izaiášovy „Čerpejte s radostí z pramenů spásy“ je zvláště důležité právě pro naši dobu. Kolik lidí hledá svoje štěstí a jeho naplnění mimo Boha! Slyšíme denně o psychicky nemocných a přepracovaných lidech. Krize víry se prohlubuje, ale svět se všemi svými nabídkami a sliby nemůže uspokojit nejhlubší touhu v člověku. To je jedna stránka věci, přesto zaměřujeme svůj pohled na to, co je budující, co je spasitelné.

Prožili jsme Rok víry, v Kolíně nad Rýnem se konal Eucharistický kongres, papež František nás vyzývá, abychom s odvahou a důvěrou šli do budoucnosti, abychom naší církvi dali znovu zářit. Záleží také na nás, jakou tvář má církev dnes a kde naši bližní najdou pomoc a spásu.

Toto všechno jsou důvody, abychom znovu oživilí naši modlitební síť! Sestra Bernardis, která povolala tuto modlitební síť k životu, z této vůdčí myšlenky „Čerpejte naplno radost z pramenů spásy“ sama žila a předala ji mnoha lidem dále.

Voda života

Jak důležitá je voda pro nás lidi, ví každý z nás a zprávy ze suchých oblastí ukazují, že člověk nemůže bez vody žít, protože voda je život. A o co více je proto nutná živá, spásonosná voda pro naši duši, pro náš duchovní život!

Mnoho míst v Bibli mluví o této živé vodě. Vodě uzdravení, očištění a posvěcení. Uvedeme jenom několik výňatků. V Janově evangeliu 7,37–38 čteme: „V poslední, hlavní den svátků, se Ježíš postavil a hlasitě zvolal: »Žizni-li kdo, ať při-

Sv. Otec Pio (1887–1968): „Nehleďte u lidí žádnou útěchu. Jakou útěchu vám mohou dát? Běžte ke svatostánku, vylijte tam svoje srdce. Tam najdete útěchu!“

* * *

Sv. Jan Maria Vianney, farář arský (1786–1859): „Náš Pán je skrytý zde ve svatostánku, čeká na nás, až přijdeme a navštívíme Ho a přineseme Mu svoje prosby. V nebi, kde jednou budeme ve slávě, uvidíme Ho v celé jeho slávě. Kdyby se nám tady teď ukázal v této nádheře, nezdráhali bychom se přijít k Němu. Ale on se skrývá jako někdo ve vězení, kdo nám říká: »Ty mě sice nevidíš, ale to nevadí. Vypros si ode mne, co chceš, a já ti to dám.«“

* * *

Sv. Petr Julián Eymard (1811–1868): „Když se řekne ‚Eucharistie‘, řekne se všechno!“

jde ke mně a pije, kdo ve mne věří. Jak říká Písmo: Potečou z jeho nitra proudy živé vody.« Nebo připomeňme si ženu u Jakubovy studny, kterou Ježíš poprosil o vodu (Jan 4,10). Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: »Dej mi napít«, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“

Poslední místo, které chci uvést, je z Janova evangelia 19,33–35, protože to je vrchol, na který poukazují všechna ostatní místa v Bibli. Zde se píše: „Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtev. Nepřerazili mu proto kosti, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé.“

Svatá eucharistie

Ježíšovo probodené srdce se tak pro nás všechny stává pramenem spásy. Při každém slavení eucharistie, při každé eucharistické adoraci smíme čerpat z tohoto nikdy nevysychajícího pramene smilování a lásky. K sestře Faustyně řekl Ježíš: Nádobou, kterou můžete čerpat všechny milosti pro sebe a pro celé lidstvo, je modlitba: „Ježíši, důvěřuji Ti.“

Sestra Bernardis přivedla mnoho lidí k Ježíši před svatostánek k prameni živé vody, tak jak to dělala její životní patronka, svatá Bernadetta Soubirousová. Nečerpala jenom sama pro sebe, ale viděla svůj úkol v tom, přivést lidi k prameni a přimlouvat se za ně u Boha.

Přesně toto je také dnes naším úkolem: přivést lidi s jejich strachem, starostmi, nouzí a mnohou jinou zátěží k tomuto životodárnému, uzdravujícímu prameni. Eucharistická modlitební síť má přítom velký úkol a zodpovědnost. Skrze naši přimlupnou modlitbu se budou rozdávat mnohé milosti také v naší době. Sestra Bernardis často říkala: „Nesmí nám být lhostejné, jak se daří našim bližním a kde hledají svoji spásu,“ anebo, „Navzdory všem lidským předcházejícím událostem dát lidem zakusit, že jsou Bohem milováni.“ Když se nad těmito slovy zamyslíme, cítíme, že nám sestra Bernardis se svou modlitební sítí předkládá velkou srdeční žádost a že úkoly modlitební sítě jsou dnes potřebné a aktuální stejně jako před dvaceti lety.

Z Leben 173/2013 přeložil -mp-

Potvrzen zákaz svatého přijímání pro rozvedené, kteří uzavřeli nový sňatek

V obsáhlém prohlášení zveřejněném v L'Osservatore Romano prefekt Kongregace pro nauku víry Gerhard Ludwig Müller potvrdil učení Církve, že katolíci, kteří se rozvedli a uzavřeli nový sňatek, nemohou přijímat Eucharistii.

Prefekt Kongregace pro nauku víry poznamenal, že jak papež Benedikt XVI., tak i papež František vyzývají k novému úsilí poskytovat duchovní podporu katolíkům, kteří jsou rozvedeni a znovu sezdáni. Uvedl však, že „péče o rozvedené a znovu sezdané nesmí být redukována na otázku přijímání Eucharistie“.

Arcibiskup Müller trval na tom, že péči o rozvedené a znovu sezdané katolíky je nutno se „zabývat způsobem, který je v souladu s katolickým učením o manželství“. Podotkl, že Církev jasně a soustavně učí, že pouto křesťanského manželství je nerozlučné. „Označuje skutečnost, která pochází od Boha, a proto s ní člověk nemůže volně nakládat,“ píše prefekt Kongregace pro nauku víry.

Arcibiskup se tímto problémem zabýval i ve světle Pisma a tradice a vysvětlil, že když církevní soud neprohlásí manželství za neplatné, jsou rozvedeni a znovu civilně sezdáni katolíci povinni zdržet se přijímání Eucharistie. Jediná výjimka povolena v pastorační nastává, když druhý manželský svazek nelze ukončit (například kvůli dětem) a partneri učiní závazek žít spolu jako bratr a sestra.

Arcibiskup Müller výslovně odmítl myšlenku, že by se rozvedení katolíci, kteří uzavřeli nový sňatek, měli sami rozhodovat, zda budou přijímat Eucharistii. Tento argument, „založený na problematickém pojmu »svědomí«, byl zamítnut v dokumentu Kongregace pro nauku víry z roku 1994“. Stejně tak odmítl přístup pravoslavné církve, která v některých případech umožňuje rozvod. „Tato praxe není v souladu s Boží vůlí, která je jednoznačně vyjádřena v Ježíšových výrociích o nerozlučitelnosti manželství,“ napsal. Arcibiskup Müller ve svém prohlášení důsledně zdůrazňuje křesťanské pojetí manželství jako svátosti. „Je-li manželství zesvětšeno nebo považováno za čistě přirozenou

skutečnost, zůstává skryt jeho svátostný charakter,“ poznamenal.

Prohlášení se také obrací k těm, kteří tvrdí, že Boží milosrdenství může obejít církevní pravidla o svatém přijímání. Například v takových těžkých situacích, kdy se manželství platné v očích Církve skončilo rozvodem kvůli násilí nebo jiné tragédii.

Dalším častým argumentem, aby rozvedení a znovu sezdání manželé mohli přistupovat ke svátostem, je odkaz na to, že Ježíš projevil solidaritu s utrpením a vylil svou lásku na trpící. Zde však schází podstatný znak, na němž je postavena teologie. Celé tajemství svátosti je dílem Božího milosrdenství. Nemůžeme však jen tak vše vyřešit tím, že se na ně odvoláme. Cíleným odvoláváním se na Boží milosrdenství zlehčujeme Boží obraz a naznačujeme, že Bůh nemůže učinit nic jiného, než nám odpustit. Tajemství Boha zahrnuje nejen jeho milosrdenství, ale i jeho svatost a spravedlnost. Pokud bychom chtěli umenšit tyto Boží vlastnosti a nebrali bychom hřích vážně, nakonec by Boží milosrdenství vůči člověku ani nebylo možné.

Ježíšovo setkání s cizoložnicí bylo plné milosrdenství. Ale sám Ježíš jí řekl: „Jdi a od nynějška už nehřeš.“ (Jan 8,11) Boží milosrdenství nás neosvobozuje od následování jeho příkazů a pravidel Církve. Dodává nám milost a potřebnou sílu, abychom se mohli po pádu zvednout a žít svůj život v plnosti podle obrazu našeho nebeského Otce.

Arcibiskup Müller končí apelem na pastorační péči o katolíky, kteří se ocitli v takovéto těžké situaci. „Cesta, kterou Církev ukazuje, není pro ně snadná. Měli by však vědět, že je Církev jako společenství spásy na této cestě provází. Budou-li se obě strany snažit porozumět církevní praxi a nebudou přistupovat (znovu sezdání – pozn. red.) ke svatému přijímání, poskytují tak vlastní svědectví o nerozlučitelnosti manželství.“

*Zdroj: LifeSiteNews
a zprávy tiskových agentur*

Velmi často se stane něco jinak, než člověk zamýšlí!

Sestra Maria Dulcissima přišla v 17 letech poprvé se svým přítelem do Medžugorje. Jak se stalo, že se on mezitím stal knězem a ona řádovou sestrou, přináší následující svědectví.

Pro mě bylo úplně přirozené věřit v Boha!

Jsem sestra Maria Dulcissima a už 16 let žiji v mariánském společenství *Oáza míru*.

Narodila jsem se roku 1973 na jihu Německa. Jako šesté dítě jsem vyrostla ve mlýně na velké zemědělské usedlosti. To znamená, že to byl ráj pro dítě: Mnoho zeleně, zvířat, rostlin, čerstvý vzduch! A tato přirozenost se otiskla také do mé spirituality. Pro mě věřit znamená něco úplně přirozeného. Ne něco dosazeného – je to přirozené, že člověk věří, že Bůh je. Díky svojí matce jsem dostala také dobrou náboženskou výchovu. Ale protože bylo moc práce, byla v našem domě „učitelkou náboženství“ babička! U nás bylo úplně přirozené, že jsme se pomodlili ranní modlitbu dříve, než jsme šli do školy. Také před obědem a před spaním jsme se společně modlili. To je pro mě něco jako čištění zubů. Nedělali jsme to vždycky rádi, ale věděli jsme, že to tak má být. Nemohla jsem ovšem rozumět, jestli je všechno tak, jak mi babička a rodiče „kázali“ – ale vždycky jsem to dělala. Chodili jsme také každou neděli do kostela – to patřilo úplně jasně k tomu.

Potom, když jsem měla dvanáct let, zemřel můj nejstarší bratr v osmnácti letech při dopravní nehodě. Tento bratr byl pro mě někým výjimečným. Totiž když jsem byla úplně malá, spadla jsem do jámy. V ní u nás žily žáby. A protože jsem byla velmi zvědavá, chtěla jsem vědět, co tam žáby dělají. Při pohledu dolů jsem se převážila. Když mě vytáhli, moje srdce už přestalo tlouci. Byla jsem úplně modrá a nafouklá plynem. Právě tento bratr mě z jámy zachránil. Měl teprve deset let a vsadil svůj život, aby mě zachránil! Proto se stal pro mě někým výjimečným. Když zemřel, zapřemýšlela jsem, jestli na těch modlitbách s rodiči a babičkou opravdu něco je. Ta podiv-

ná slova o Marii – snad skutečně existuje Matka Boží?

Toto veškeré zoufalství, které nastalo v rodině, ty slzy, smutek, všechno to zlé, to může vlastně pojmout jedině nebe. Jestli opravdu na tom něco je? A tak jsem začala přemýšlet o Boží přítomnosti.

S Martinem v Medžugorje

Pak přešla léta. Když jsem měla šestnáct let, přišla k nám domů jedna kamarádka, která řekla: „Pojed' přece s námi do Medžugorje, tam se zjevuje Matka Boží!“ Pro mě byla tato nabídka skutečně zajímavá – ale ne, že bych chtěla vykonat pouť – ne, chtěla jsem si udělat s přítelem dovolenou. Tehdy, v šestnácti letech, jsem byla bláznivě zamilovaná. A když jsem se své maminky ptala, jestli si spolu smíme udělat dovolenou, řekla ne. Ale když jsem se zeptala, jestli smíme jet na pouť, řekla: „Ano, jet na pouť, to smíte!“ To byla pro mě samozřejmě dobrá příležitost. Chtěla jsem být jednoduše pryč z domu a od rodičů a prožít, co mnoho mladých tak prožívá. A byla tu také ještě druhá motivace. Byl ve mně docela tichý hlas. Chtěla jsem vidět Matku Boží! Ale důležitější bylo udělat si dovolenou s Martinem.

Čerstvě zamilovaná jsem nastoupila do autobusu, pak se cesta započala. V autobuse byla báječná společnost. Když jsme přijeli do Medžugorje, řekl vedoucí au-

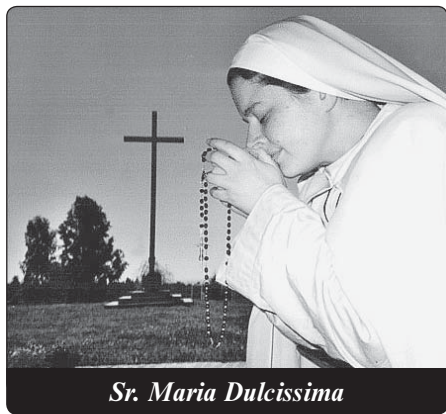

Sr. Maria Dulcissima

tobusu, že děvčata budou spát v jednom domě a chlapci v jiném! To bylo pro mě obrovské zklamání. Skutečně jsem bojovala s nebem. Dosud jsem byla vždycky tak hodná, říkala jsem si. Můžeš mi přece něco dopřát. Ale: děvčata sem, kluci tam. Dnes se nad těmi věcmi mohu ovšem zasmát. Potom jsme si spolu s Martinem řekli, že uděláme něco romantického: „První ráno vstaneme brzy a půjdeme na Křiževac!“ Samozřejmě ne se modlit! Chtěli jsme si jednoduše vychutnat východ slunce.

Nahoře, když jsme vyšli na kopec, zády ke kříži, jsme se dívali na Medžugorje. Pak vyšlo slunce. A v tom okamžiku jsem poprvé pocítila, jak mě Matka Boží miluje. V šestnácti jsem necítila, že nebe skutečně pro mě něco znamená. Ale v tomto okamžiku byla láska Mariina ke mně tak silná! Řekla mi: „Ty jsi něco zcela výjimečného!“ Neuměla jsem na tuto lásku odpovědět. Ale ihned jsem řekla Matce Boží dvě věci: „Chtěla bych, aby všichni lidé byli tak šťastní, jako jsem já. Vezmi si mě, jestli mě potřebuješ.“ A to druhé bylo: „Chtěla bych prožít svoje přátelství s Martinem v čistotě!“ To mi bylo tenkrát tak jasné, že chci žít tak jako Maria a Josef.

To byla dvě velká předsevzetí. Nedovedla jsem si představit, co to znamená. Snad to nebylo také tak lehké – ale myslím si, že to není pro všechny mladistvé lehké, žít v čistotě. V mém případě to nebylo lehké, protože Martin je hudebník. Hraje na bicí, a proto jsme se pohybovali v takovém prostředí, které nebylo nábo-

Sr. Maria Dulcissima

Návrat věřících do zpovědnice

ženské. Mnoho mých přátel bylo závislých na drogách a alkoholu. Pro Boha tu nebylo místa. Proto bylo pro nás obtížné žít v cudnosti. Ale já jsem chtěla povzbudit všechny mladé, aby známosti prožívali v čistotě. Potom je možné poznávat lidi jinak. Najednou bylo důležité srdce toho druhého. Byla jsem Bohu velmi vděčná, že jsme hned na začátku našeho přátelství s Martinem byli na Křiževaci.

Vždycky jsem si myslela, že do kláštera chodí jenom svatí

Léta přecházela a náš modlitební život se úplně proměnil. Chtěli jsem žít poselství z Medžugorje a bylo nám jasné, že rodina je to pravé pro nás. Ale znovu jsem slyšela tento hlas ve mně, docela tichý, který říkal: „Ale možná to nebude rodina!“ Ale nechtěla jsem v tom dát Bohu za pravdu. Vždyť Martin mi dával jistotu. Zaručoval mi lásku a věrnost. Mohla jsem na něm stavět. Dával jistotu do budoucna. A náhle se v myšlení přeorientoval bylo pro mě docela těžké. Nechtěla jsem se vzdát této lidské jistoty. Proto jsme také byli spolu mnoho, mnoho let. Vždyť tento silný hlas zněl: „Ne, ne, my se vezmeme!“ Ale tichý hlas šeptal: „Možná přece ne!“ To byl po několik let boj mezi milým Bohem – tichým hlasem a lidskou jistotou. A k tomu přistupovalo vědomí: Já nejsem hodna jít do kláštera. Vždycky jsem myslela, že tam chodí jenom svatí. Teď vím, že tomu tak není. Chodí tam také docela normální lidé.

Léta šla, každý den jsme chodili na mši svatou a na růženec. Také půst v pátek byl pro mě velmi důležitý. Ale byl to vlastně stále modlitební život jako samoobsluha: Chci dnes konat tento den obrácení a jít na mši, růženec a meditaci. To nebylo ještě to, co jsem pak později poznala ve svém řeholním společenství.

Toto kázání je pro nás

Potom přišel rok 1996, Popeleční středa, měla jsem dvaadvacet let, byli jsme šest let spolu – pevné přátelství – v naději, že svatba je docela blízko. Šli jsme na mši svatou, jako téměř každý den. Kněz kázal o tom, že bychom si během šesti týdnů postní doby měli odříci to, na čem nám nejvíce záleží, abychom mohli opravdu prožít Velikonoce. Podívala jsem se na Martina a řekla: „To je pro nás!“ A on ře-

„Penitence a penitenciárie mezi humanismem a renesancí. Doktrína a praxe od 14. století do začátku novověku (1300–1517).“ Takové bylo téma listopadového dvoudenního studijního symposia, které v Římě již počtvrté zorganizovala Apoštolská penitenciárie. Tato nejstarší instituce římské kurie vykonává svou duchovní službu již od 12. století.

Vatikánský rozhlas se ptal, zda vůbec má smysl zabývat se pokáním v době, která nevnímá hřích. Odpovídá regent penitenciárie a jeden z přednášejících, Mons. Krzysztof Nykiel:

„Reflexe nad historickým, kanonickým a pastoračním vývojem zpovědní praxe a svátostí pokání stejně jako úvahy o samotné Apoštolské penitenciarii nejsou odkázány do jakési neexistující minulosti. Svátostná zpověď je ještě dnes životodárnou mízou církve. Letošní symposium se kryje se závěrem Roku víry, který, jak známo, do Říma přivedl množství poutníků z celého světa, aby tu obnovili své vyznání víry. Četní poutníci přistoupili ke svátosti smíření v papežských bazilikách Věčného města. A naši penitenciáři nás s nadšením informují, že každou středu při generální audienci nebo v neděli po modlitbě Anděl Páně se lidé vyznávají ze svých hříchů s větší důvěrou a v duchu upřímné kajivosti. Také kostely v okolí baziliky sv. Petra jsou plné věřících, kteří se chtějí vyzpovídat a věnovat více času modlitbě. Papež František nás vícekrát vyzval, abychom neměli strach Boha prosit o odpuštění. Pán je totiž šťastný, když nám daruje své milosrdenství. Když Svätý otec den po nástupu na Petrův stolec navštívil baziliku Santa Maria Maggiore a pozdravil tamní zpovědníky, řekl jim: »Milosrdenství, milosrdenství, milosrdenství. Jste zpovědníci, a proto buďte milosrdní k duším.«“

kl: „Ne, to není pro nás!“ Když jsme vyšli z kostela, řekla jsem znovu: „To kázání bylo pro nás!“ – „Ne, to nebylo pro nás!“ Protože jsem tvrdohlavá, řekla jsem ještě jednou: „To kázání bylo pro nás!“

Tak jsme se dohodli, že se v šesti postních týdnech nebudeme vidět, slyšet, ani si nebudeme psát. Žijeme v malé vesnici, to nebylo vůbec lehké! Tady je jeden kos-

tel. To znamená, že jsme museli jít vždy v jinou dobu, kdy ten druhý nebyl uvnitř. Týdny přešly a bylo to velmi, velmi bolestné. Stálo mě to mnoho slz. Vždyť jsme byli zvyklí se vidat skoro každý den! Když člověk miluje toho druhého, pak je rád s ním spolu – a tak to bylo s námi.

Na milosrdenství jako aspektu křesťanského a církevního života papeži Františkovi velmi záleží. Proč tomu tak je? „Protože Boží milosrdenství je srdcem evangelní zvěsti. Ježíš přišel, aby spasil ztracené. Papež František naléhá na to, abychom tlumočili, že Bůh je nekonečné milosrdenství. Chce totiž v srdcích lidí dobré vůle vzbudit důvěru a naději na to, že v životě vždy může nastat změna. Čas k obrácení a spáse je vždy příhodný. Papež si přeje, aby se církev světu ukázala jako Matka a Učitelka milosrdenství, jako domov pro všechny – silnější i slabší, hříšníky, lhotejné a také pro toho, koho církev odradila, nebo kdo cítí beznaděj. Kladný dopad těchto opakovaných výzev Svätého otce skutečně nelze vyčíslit. Z různých částí světa a – jak jsem již řekl – také od našich zpovědníků docházejí zprávy o duchovním probuzení, které stojí za povšimnutí. Věřící přistupují ke zpovědi v důvěře a s upřímnou kajivostí.“

Co si slibujete od právě probíhajícího symposia Apoštolské penitenciárie?

„Přejeme si, aby naše symposium skrze studium historického, kanonického a liturgického vývoje svátostí pokání lidem pomohlo k nalezení a docenění Otcovy lásky a odpuštění. Doufáme, že věřící budou ještě častěji navštěvovat zpovědnice jako přednostní místo, kde mohou zakusit Boží lásku, převyšující jakýkoliv hřích. Když kněz udílí svátost smíření, nabízí se mu vhodná příležitost k evangelizaci a hlásání radostné zvěsti. Evangelizovat neznamená pouze přinášet nauku a oznamovat určité pravdy. Je to zejména hlásání evangelia, které se dotýká lidského srdce a otevírá je pro přijetí Boží lásky.“

Zdroj: Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Myslím, že to bylo po pěti týdnech, když zavolal Martin: „Smím přijít? Musím“

ti něco říci!“ Bylo to okolo páté hodiny odpoledne. Řekla jsem: „Můžeš přijít hned!“ Ale on nepřišel. Hodiny ubíhaly a já jsem šla do postele. Okolo desáté hodiny náhle zazvonil zvonek. Přišel Martin. Maminka mi řekla, že může jít ke mně nahoru. Posadil se na moji postel a mluvili jsme celou noc o tom, co jsme spolu za šest let zažili. Jak krásné bylo to společné dobrodružství s Bohem. Všechny naše poutní zájezdy, všechen ten boj, co dobrý Bůh chtěl. Ale musela jsem ještě připojit: Nevím, jestli si umíte představit, jaké to je: Člověk chce následovat Boha, ale nechce druhému působit bolest. Protože následovat Boha znamená v tomto případě zklamat druhého: Já v budoucnu nebudu spolu s tebou. Z mých úst vyšly modlitby, jako například: „Vezmi si Martina, jinak nemohu jít do kláštera!“ To byly skutečně hluboké modlitby. Stále zpátky k tomu večeru. Poté, co jsme se vyměnili, řekla jsem Martinovi: „Martine, ty musíš jít a stát se knězem!“ On neřekl ano, jenom jsme plakali. Ale byly to slzy jako osvobození, když matka dostane dítě. Musí se prožít bolest, aby se mohla prožít radost, a u nás to bylo také tak. Plakali jsme spolu, ale byly to slzy „konečně!“. Konečně jsme mohli následovat a dát tomu hlubšímu volání svůj „hlas“. A mohli jsme svoji lidskou jistotu odsunout stranou. Zvyk, abychom druhému nezpůsobili bolest.

Bůh nám nic nebere

Pro Martina to bylo jasné, šel hned do semináře, biskup byl šťastný. Ale kam mám jít teď já? Byla jsem v Karmelu, u františkánec... Pětkrát jsem byla vždycky týden v jiném klášteře a jednoduše jsem zkoušela. Byl to hrozný rok. Na jedné straně jsem odevzdala svoji jistotu, Martina, vždyť já jsem ho poslala – a na druhé straně jsem nezískala odpověď na svoji otázku. Potom Martin řekl – protože jsme byli a jsme dále přáteli jako předtím – milý Bůh nám nechal přítele: „Jdi přece do Oázy míru, kterou jsme vždycky navštěvovali v Medžugorje!“

Pro mě bylo důležitých pět bodů, když jsem šla do kláštera. Tedy tato společnost, do které vstoupím, musela splňovat pět požadavků:

1. Velkou lásku k Eucharistii.
2. Velkou lásku k Marii.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ NA VELEHRADĚ 2014

16. 2. – 21. 2.	Kněžské exercicie	Mons. V. Šíma
12. 10. – 17. 10.	Kněžské exercicie	P. V. Kodet, O.Carm.
9. 11. – 14. 11.	Kněžské exercicie	Mons. P. Posád
16. 11. – 21. 11.	Kněžské exercicie	P. V. Kodet, O.Carm.
30. 1. – 2. 2.	Duchovní cvičení pro katechumeny a pokřtěné v dospělosti (do pěti let od křtu)	P. V. Řehulka
21. 2. – 23. 2.	Víkendová duchovní obnova pro všechny, kteří pečují o kostel + praktická část pro aranžery květin)	Mons. V. Šíma
27. 2. – 2. 3.	Duchovní cvičení na téma „Jak správně prožít postní dobu“	P. V. Kasan, OSB
7. 3. – 9. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	Mons. V. Šíma
10. 3. – 12. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	Mons. V. Šíma
14. 3. – 16. 3.	Duchovní cvičení (nejen) pro členy Matice svatoantoniánské	P. J. Čunek, SJ
23. 3. – 26. 3.	Postní duchovní cvičení pro manžele	P. J. Žaluda, SDB
28. 3. – 30. 3.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	P. S. Peroutka, SJ
7. 4. – 11. 4.	Duchovní obnova pro zaměstnance Charity	P. B. Vitásek
25. 4. – 27. 4.	Duchovní obnova formou večeřadla pro mládež	jáhen J. Maxa
12. 5. – 16. 5.	Duchovní cvičení s Pannou Marií	P. J. Hladiš, SJ
15. 6. – 21. 6.	Duchovní cvičení pro řeholnice	Mons. J. Šich
27. 6. – 29. 6.	Duchovní obnova formou večeřadla pro rodiny a mládež	jáhen J. Maxa, P. Š. M. Filip, OP
13. 7. – 17. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	Mons. A. Opatrný
17. 7. – 20. 7.	Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky	Mons. A. Opatrný
27. 7. – 31. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	P. A. Dabrowski, OFM
30. 7. – 2. 8.	Duchovní cvičení pro všechny	P. M. Kabrda, SDB
17. 8. – 21. 8.	Duchovní cvičení pro varhaníky a chrámové zpěváky	P. M. Javora
24. 8. – 29. 8.	Duchovní cvičení pro vysokoškoláky	P. M. Altrichter, SJ
24. 8. – 29. 8.	Duchovní cvičení pro trvalé jáhny a jejich manželky	P. A. Krasucki, OP
7. 9. – 10. 9.	Duchovní cvičení pro všechny	P. M. Kabrda, SDB
6. 10. – 10. 10.	Duchovní cvičení s Pannou Marií	P. J. Hladiš, SJ
24. 10. – 26. 10.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	P. S. Peroutka, SJ
7. 11. – 9. 11.	Víkend gregoriánského chorálu	Petr Hudec
4. 12. – 7. 12.	Adventní duchovní cvičení	Mons. V. Šíma
9. 12. – 13. 12.	Adventní duchovní cvičení	P. A. Dabrowski, OFM

Bližší informace naleznete na www.stojanov.cz. Přihlášky posílejte na adresu: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad • tel. 572 571 420 nebo 733 741 896 • e-mail: velehrad@stojanov.cz.

3. Aby společenství milovalo Medžugorje.
 4. Musí to být smíšené společenství, kde bratři a sestry žijí společně.
 5. A musí to být mladé společenství, do kterého se budu moci zařadit.
- A toto jsem ve svém společenství našla. Mohu ve velkém zástupu žít svoji lásku k Marii. To bylo pro mne důležité, protože ona mě stále provází, každý den.

Teď patříš úplně Bohu!

Předjeme teď k 6. dubnu 1997: Martin byl už rok v semináři, na cestě ke kněžství. Potom mi řekl: „Přivedu tě do Itálie.“ Severně od Říma je mateřinec mého společenství. Neznala jsem dobře toto spo-

lečenství – ale těch pět požadavků bylo pro mě důležitých. Když jsme přišli do společenství, sdělil mi Martin jednu větu: „Teď patříš úplně Bohu!“

Tato věta se mě velice dotkla a provází mě velice často. Vždycky si myslím: „Když patřím Bohu, můžu být klidná! On se stará o všechny, kteří mu náležejí. A já k nim také patřím.“

Ve společenství pak pokračovala další kapitola z Medžugorje. Jak jsem řekla už dříve, žila jsem doposud svoji vlastní spiritualitu. Tady nějaká kázání a tam den obrácení. Ale po všechny dosavadní společné roky s Martinem jsem se nesetkala sama se sebou. Teprve ve svém společenství, kde máme životní styl, který pěstuje

ticho. Je to kontemplativní společenství, poskytuje mnoho ticha a existuje společné soužití, kde člověk cítí, že není sám perfektní. To mi dosud nebylo jasné. Vždycky jsem si myslela: Pocházím z dobré rodiny, všechno je v pořádku, nepotřebuji žádné vnitřní uzdravení. A jenom kluci z Cenacolo potřebují vnitřní uzdravení. U mne bylo všechno správně. Myslela jsem si: Člověk se musí jenom modlit a pak to poběží. Ve společenství to ale šlo všechno jinak. Za to jsem Bohu také velmi, velmi vděčná. Potkala jsem samu sebe – jednu část, která mnou nebyla chtěná a přijatá. Pro mě bylo vždycky velice těžké přijmout svoji slabost. Ale ve společenství to došlo vrcholu. Musela jsem si přiznat, že také já potřebuji uzdravení. A po všechna ta léta, kdy jsem teď ve společenství, jsem mohla jít docela dobrou cestou.

Myslím, že jste teď porozuměli: Byli jsme na cestě ke svatbě a nakonec z toho vyjde kněz a řádová sestra. Ale proč to došlo tak daleko? Zde je v pozadí ještě jedna věc: Měla jsem jednu tetu, která byla v klášteře – jednu velice, velice zbožnou tetu. Vždycky, když jsem ji viděla, říkala jsem si: „Taková bych chtěla také být!“ Nevěděla jsem, že se vždycky modlila za to, aby vstoupil někdo do kláštera, dříve než zemře. Myslelo se vždycky, že půjde jedna moje sestřenice. Vždyť neměla žádného nápadníka a studovala chrámovou hudbu. Zatímco já jsem měla přítele a radovala se ze života. A jak to bývá: věci se vyvinuly úplně jinak. Toho dne, kdy jsem Martinovi řekla: „Jdu do kláštera“, ve stejnou minutu teta v klášteře zemřela.

*Z Medjugorje aktuell 9/2013
přeložil -mp*

PUZZLE BETLÉMA – 260, 480 a 920 dílků. Cena 150, 280 a 400 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • www.volny.cz/trebicmartin.

Poznání lásky

Mistr Eckhart (1260–1327)

Podle čeho se pozná pravá a dokonalá láska

Pravá a dokonalá láska se pozná podle toho, jestli má člověk velkou naději a důvěru. Protože neexistuje nic, z čeho by bylo možno lépe poznat, jestli má člověk dokonalou lásku, než důvěra. Protože když někdo jiného vroucně a dokonale miluje, vytváří důvěru. Neboť všechno, na co se u Boha spoléhá, to v něm opravdu nalezne, a ještě tisíckrát více.

A tak jako Bůh nemůže být nikdy dostatečně člověku milý, tak mu také člověk nikdy není schopen dostatečně důvěřovat. Všechno, co může vykonat, není tak prospěšné jako velká důvěra v Boha.

U všech, kteří k němu získali velkou důvěru, nikdy neopomněl učinit s nimi veliké věci. U všech těchto lidí dobře věděl, že jejich důvěra pochází z lásky. Protože láska má nejenom důvěru, nýbrž také opravdové vědění a nezpochybnitelnou jistotu.

Ta druhá znalost je lepší a užitečnější

Existují v tomto životě dvě vědomosti o věčném životě. Ta první vychází z toho, že to řekne člověku sám Bůh, nebo to vzkáže po andělu, nebo to zjeví ve zvláštním zjevení. Toto se ale děje zřídka a jen velmi málo lidem.

Ta druhá znalost je nesrovnatelně lepší a užitečnější a dostává se všem dokonale milujícím lidem.

Tato spočívá v tom, že člověk z lásky a důvěrného styku, který se svým Bohem má, jemu tak plně důvěřuje, a tak bezpečně, protože ho miluje nerozdílně ve všem stvoření, ve všem co stvořil. A odporují mu všechny stvůry a odřikají se od něho přísahou, ano, dokonce Bůh sám se od něho odřiká, ne že by nedůvěřoval, vždyť láska nemůže nedůvěřovat, ta důvěřuje jen v dobro. A nezáleží na tom, jestli se milujícímu člověku nebo milovanému (Bohu) něco výslovně řekne, protože tím, že Bůh cítí, že člověk je jeho přítelem, ví hned všechno to, co je pro něho dobré a co patří k jeho blaženosti. Vždyť proto mu můžeš být tak velmi oddán,

protože jsi si jist, že on je ti oddán silněji, nezměrně a nesrovnatelně více důvěřující. Vždyť on je věrnost sama, u něho si může být člověk jistý a jsou si jistí také všichni, kteří ho milují.

Tato jistota je daleko větší, dokonalejší a opravdovější než ta první a nemůže klamat. Vnuknutí proti tomu může klamat, mohlo by to být snadno falešné osvícení. Tuto jistotu ale pociťuje člověk ve všech silách duše a ta nemůže klamat ty, kteří Boha opravdu milují. Tito lidé o tom pochybují tak málo, jak málo takový člověk pochybuje o samotném Bohu, vždyť láska zahání všechn strach. „Láska nezná žádný strach.“ (1 Jan 4,18) Tak říká i svatý Pavel. A je to i dále zapsáno: „Láska přikrývá všechny hříchy.“ (1 Petr 4,8) Vždyť, kde se páchají hříchy, tam nemůže být plná důvěra ani láska. Protože láska pokrývá úplně hříchy, ona neví nic o hříších. Ne tak, jako by se vůbec nehřešilo, ale tak, že hříchy jsou úplně vyhubeny, jako by nikdy neexistovaly. Vždyť všechna díla Boží jsou úplně dokonalá a bohatá v přebytku, takže komu On odpustí, tomu odpustí úplně a docela a mnohem raději veliké než malé a toto vytváří celou důvěru. To považují za daleko a nesrovnatelně lepší a přinášející větší odměnu než předcházející vědomost získanou zjevením. Neboť ty, které Bůh nachází ve stejné lásce, posoudí také hned, jestli pochybili mnoho nebo vůbec. Komu ale bylo odpuštěno více, ten by měl mít také více lásky, jak říká náš Pán Ježíš Kristus: „Komu bude více odpuštěno, ten bude více milovat.“ (srov. Lk 7,47)

Z němčiny přeložil -mp

Pondělí 2. 12. 2013: 6:05 Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Až na konec světa 7:35 Přejeme si... 7:50 Jak potkávat svět – se Zdeňkem Hajným 9:15 Pro vita mundi (67. díl): P. Mgr. Adam Rucki (2. díl) 10:00 Nedělní čtení: 1. neděle adventní 10:30 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl) 10:45 NOEkreace (203. díl) 10:55 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea 11:20 Kostel na předměstí 11:30 Ja, Vlado Bočev [P] 11:40 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 11:45 Vánoce proměňují svět: Sami doma 11:48 Mikuláš má bratříčka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 AD trio Prague [P] 13:55 Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:25 Příběhy odvaha a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 14:50 Noční univerzita: prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) [P] 16:05 V souvislostech (30. díl) 16:25 CHK0 České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí 16:45 Vyznání 16:55 Hornolidečko – Valašské Příkazy 17:00 Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (4. díl): Proradci [P] 17:25 Kde se dělá dobro 17:45 Institut Bearzi v Udine 18:00 Nábožné združení svätého Jozefa 18:25 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 18:30 Vánoce proměňují svět: Maminka v porodnici [P] 18:35 Mikulášova snídane [P] 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Ars Vaticana (2. díl) 19:10 Terra Santa News: 27. 11. 2013 19:30 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír [P] 19:40 Zprávy z Věčného města: 2. 12. 2013 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Stanislav Krátký – Adventní zamyšlení I: Z hlubin srdce 20:00 Cena Celestýna Poutice [L] 21:25 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě [P] 22:10 Na koberečku [P] 22:20 Noční univerzita: P. Radomír Metoděj Hofman, OT – Německý řád 23:30 Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl: Vývoj restitucí církevního majetku.

Úterý 3. 12. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 2. 12. 2013 6:15 Má vlast: Zábřeh 7:50 Jezuité o: Trest smrti 8:10 Outdoor Films s Daliborem Carbolem 9:45 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 10:00 Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. Radomír Metoděj Hofman, OT – Německý řád 11:40 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 11:45 Vánoce proměňují svět: Maminka v porodnici 11:50 Mikulášova snídane 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 2. 12. 2013 12:25 Platinové písničky 12:55 Ars Vaticana (2. díl) 13:05 Na druhé straně zdi 13:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea 14:05 Smysl utrpení 14:25 Kulatý stůl: Vývoj restitucí církevního majetku 16:00 Přejeme si... 16:15 Světověznámé výšivky z Cífera 16:30 Johann Sebastian Bach: Kouzlo ticha 17:05 BET LECHEM – vnitřní domov (30. díl) 17:20 Skryté poklady: Olga 17:55 Cirkus Noeland (7. díl) 18:25 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 18:30 Vánoce proměňují svět: Tatínek v práci [P] 18:40 Dávní hrdinové: Plavat nebo zemřít 19:05 NOEkreace (203. díl) 19:15 Budu pomáhat: Lékořice 19:25 Ja, Vlado Bočev 19:35 Zpravodajské Noeviny (537. díl): 3. 12. 2013 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Emil Soukup – Všem vám v Římě, kdo jste od Boha milování a povolání ke svatosti... 20:00 Hrdinové víry (6. díl) [L] 21:15 Vyznání 21:25 Přejeme si... 21:40 Zpravodajské Noeviny (537. díl): 3. 12. 2013 22:00 P. S. 22:10 Jde o život (2. díl): Modlitba 23:40 Terra Santa News: 27. 11. 2013 0:05 Zprávy z Věčného města: 2. 12. 2013 0:15 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 0:30 Tajemství mokrého ticha.

Středa 4. 12. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (537. díl): 3. 12. 2013 6:20 Kde se dělá dobro 6:40 Noční univerzita: Prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) 7:50 NOEkreace (203. díl) 8:00 Harfa Noemova 8:25 Každý den je neděle [P] 8:55 Ars Vaticana (2. díl) 9:05 Zprávy z Věčného města: 2. 12. 2013 9:15 Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi 10:20 Generální

audience [L] 11:45 Vánoce proměňují svět: Tatínek v práci 11:50 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě 13:35 Na koberečku 13:45 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (26. díl): Dalibor Štrunc a Cimbal Classic 14:50 Zprávy z Věčného města: 2. 12. 2013 15:00 Jezuité o: Trest smrti 15:20 Kostel na předměstí 15:30 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 15:40 Zpravodajské Noeviny (537. díl): 3. 12. 2013 16:00 Sestra Sára [P] 16:25 Transport 17:00 Můj Bůh a Walter: Vatikán [P] 17:15 Probuzení Haiti 17:50 Hornolidečko – Valašské Příkazy 18:00 Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Vánoce proměňují svět: Babička [P] 18:40 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 18:45 Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (4. díl): Proradci 19:15 Terra Santa News: 4. 12. 2013 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Prokop Brož – O polenském chrámu 20:00 BET LECHEM – vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 20:15 Noční univerzita: Petruška Šustrová – Normalizace [P] 21:25 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 21:45 NOEkreace (203. díl) 22:00 O Mariánské púti v Levoči 22:30 Příběhy odvaha a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 22:55 Generální audience papeže [P] 23:30 Má vlast: Zábřeh.

Čtvrtek 5. 12. 2013: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:25 Skryté poklady: Olga 6:55 BET LECHEM – vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 7:15 Platinové písničky 7:45 Vyznání 7:55 Terra Santa News: 4. 12. 2013 8:15 Pouť městem 8:30 Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut 9:35 Zpravodajské Noeviny (537. díl): 3. 12. 2013 9:50 Ja, Vlado Bočev 10:05 Kulatý stůl: Vývoj restitucí církevního majetku 11:40 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 11:45 Vánoce proměňují svět: Babička 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Má vlast: Zábřeh 13:50 Generální audience papeže 14:20 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě 15:00 Cirkus Noeland (7. díl) 15:30 NOEkreace (203. díl) 15:40 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 16:00 Outdoor Films s Daliborem Carbolem 17:30 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea 18:00 Dávní hrdinové: Plavat nebo zemřít 18:25 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 18:30 Vánoce proměňují svět: Ztraceni v městě [P] 18:40 Hudební magazín Mezi pražci 19:20 Ars Vaticana (3. díl) 19:30 Budu pomáhat: Letní dům 19:40 Zpravodajské Noeviny (538. díl): 5. 12. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Mládež 20:00 Jak potkávat svět – [L] 21:25 Putování po evropských kláštřích: Klášter trapstek v Brecht, Belgie 21:55 Přejeme si... 22:15 P. S. 22:25 Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:55 Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (4. díl): Proradci 23:20 Jezuité o: Trest smrti 23:40 Zapomenutá generace 0:05 Zpravodajské Noeviny (538. díl): 5. 12. 2013 0:20 Můj Bůh a Walter: Vatikán.

Pátek 6. 12. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (538. díl): 5. 12. 2013 6:20 NOEkreace (203. díl) 6:30 Kulatý stůl: Vývoj restitucí církevního majetku 8:05 Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (4. díl): Proradci 8:30 Don Rua – nástupce 8:55 Noční univerzita: Petruška Šustrová – Normalizace 10:10 Na koberečku 10:20 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 10:30 Příběhy odvaha a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 10:55 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě 11:40 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 11:45 Vánoce proměňují svět: Ztraceni v městě 11:55 Z pokladů duše: Mons. František Václav Lobkowicz – Svatý Mikuláš [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 BET LECHEM – vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 13:20 Ars Vaticana (3. díl) 13:35 AD trio Prague 14:35 Kde se dělá dobro 14:55 Poďří – mokřady mezinárodního významu České republiky 15:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bio-

etika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00 Zpravodajské Noeviny (538. díl): 5. 12. 2013 16:15 Harfa Noemova 16:40 Předání proutěného řemesla 17:05 Stavitelé měst 17:15 Hrdinové víry (6. díl) 18:25 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 18:30 Vánoce proměňují svět: Hledá se Baryk [P] 18:40 Můj Bůh a Walter: Vatikán 18:55 Putování po evropských kláštřích: Klášter trapstek v Brecht, Belgie 19:25 Hornolidečko – Francova Lhota [P] 19:40 Zprávy z Věčného města: 6. 12. 2013 [P] 20:00 Noemova pošta: Prosinec [L] 21:30 Na koberečku 21:40 Přejeme si... 22:00 Nedělní čtení: 2. neděle adventní [P] 22:30 Outdoor Films s Daliborem Carbolem 0:05 Pouť městem 0:20 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea 0:45 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov.

Sobota 7. 12. 2013: 6:05 Hornolidečko – Francova Lhota 6:20 Zprávy z Věčného města: 6. 12. 2013 6:30 Pouť městem 6:45 BET LECHEM – vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 8:00 Jezuité o: Trest smrti 8:25 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 8:30 Cirkus Noeland (7. díl) 9:00 Dávní hrdinové: Plavat nebo zemřít 9:30 Můj Bůh a Walter: Vatikán 9:45 Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (4. díl): Proradci 10:10 Hrdinové víry (6. díl) 11:15 Sestra Sára 11:40 Vánoce proměňují svět: Hledá se Baryk 11:45 Zprávy z Věčného města: 6. 12. 2013 11:55 Z pokladů duše: prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc. – Život může být smysluplný [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. 12:20 Zpravodajské Noeviny (538. díl): 5. 12. 2013 12:35 Nedělní čtení: 2. neděle adventní 13:05 Přejeme si... 13:25 Jak potkávat svět – 14:45 Terra Santa News: 4. 12. 2013 15:05 Vyznání 15:15 Platinové písničky 15:45 Ja, Vlado Bočev 16:00 Hornolidečko – Francova Lhota 16:15 O Mariánské púti v Levoči 16:45 Pro vita mundi (78. díl): P. Anton Srholec (1. díl) 17:25 NOEkreace (203. díl) 17:35 Zapomenutá generace 18:00 Příběhy odvaha a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě 18:25 Sedmihlásky – Náš kohout navečír 18:30 Vánoce proměňují svět: Hádky [P] 18:40 Zprávy z Věčného města: 6. 12. 2013 18:50 Budu pomáhat: Letní dům 19:00 Hudební magazín Mezi pražci [P] 19:40 V souvislostech (31. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru s dr. Otou Kéharem [P] 20:40 Harfa Noemova [P] 21:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván 21:30 Bača Milan od Juraja do Šimona [P] 22:00 P. S. 22:10 Noční univerzita: prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) 23:20 Světověznámé výšivky z Cífera 23:35 Skryté poklady: Olga 0:10 AD trio Prague.

Neděle 8. 12. 2013: 6:15 Ars Vaticana (3. díl) 6:25 Pěšák Boží 7:10 Hudební magazín Mezi pražci 7:50 Kde se dělá dobro 8:10 Jak potkávat svět – 9:35 Skryté poklady: Olga 10:10 Zprávy z Věčného města: 6. 12. 2013 10:30 Mše svatá z kostela sv. Petra v Praze – Poříčí [L] 11:40 Na koberečku 11:50 Vánoce proměňují svět: Hádky 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (31. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:35 Platinové písničky 14:05 Hlubinami vesmíru s dr. Otou Kéharem 14:45 Noční univerzita: Petruška Šustrová – Normalizace 16:00 Pobožnost u sloupu Neposkvrněné Panny Marie na Španělském náměstí v Římě [L] 16:45 Zprávy z Věčného města: 6. 12. 2013 16:55 Sedmihlásky – Měl sedláček jednu slépku [P] 17:00 Cirkus Noeland (7. díl) 17:30 Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd 17:55 Můj Bůh a Walter: Vatikán 18:10 Obec Pobeďim 18:20 NOEkreace (204. díl) [P] 18:30 Vánoce proměňují svět: Starosti [P] 18:35 Jezuité o: Divadlo spirituality [P] 19:05 Přejeme si... [P] 19:20 Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Petr Dujka a Upravme Pánu cestu 20:00 Stonavská Barborka 2013: Slavnostní koncert [P] 21:20 V souvislostech (31. díl) 21:40 Ars Vaticana (3. díl) 21:55 Hrdinové víry (6. díl) 23:00 Nedělní čtení: 2. neděle adventní 23:30 Stavitelé měst 23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:00 Adventus Domini.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA PROSINEC 2013

Všeobecný: Za opuštěné děti a za dětské oběti jakékoli formy násilí, aby nacházely potřebnou lásku a ochranu.

Misijní: Za všechny křesťany, aby osvěceni světlem vtěleného Slova připravovali lidstvo na příchod Spasitele.

Úmysl našich biskupů: Aby ti, kdo pro svou věrnost Božímu slovu trpí příkoří, hledali a nacházeli pomoc v modlitbě a setkávání s Kristem ve svátostech.

Adventní duchovní obnova s P. Janem Kunikem: ZA CO JSEM SCHOPEN DĚKOVAT? Klokoty, sobota 14. prosince 2013. Program: 14.30 promluva v Emauzích • 16.00-17.00 hod. svátost smíření (Emauzy a kostel) • 17.00 hod. mše svatá. Zve ŘKF Tábor-Klokoty.

Putovní výstavu MATKA VOJTĚCHA - SLUŽEBNICE BOŽÍ. STATEČNÝ SVĚDEK VÍRY lze zhlédnout v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve FILIPOVĚ ve dnech 1. 12. 2013 až 6. 1. 2014, vždy v neděli od 10 do 12 hodin.

Výstava připravená Kongregací Milosrdných sester sv. Karla Boromejského o 15 velkoformátových panelech putuje Českou republikou, nyní dorazí i na sever Čech. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost Jiřikov. Matka Vojtěcha (vlastním jménem Antonie Hasmandová) žila v letech 1914-1988. Narodila se v Huštěnovicích (okres Uherské Hradiště) a zemřela ve Znojmě-Hradišti. Stala se členkou Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, věnovala se dráze učitelky na klášterní dívčí škole, za 2. světové války ošetřovala raněné. Komunistická státní moc ji obvinila z velezrady a roku 1953 byla odsouzena k osmi letům vězení, propuštěna byla v roce 1960 na základě prezidentské amnestie. Sedmáct let, od roku 1970 až do své smrti, zastávala úřad generální představené sester. V roce 1996 byl zahájen kanonizační proces Matky Vojtěchy. Více o Matce Vojtěše na www.boromejky.cz.

Liturgická čtení

Neděle 1. 12. - 1. neděle adventní

1. čt.: Iz 2,1-5
Ž 122(121),1-2.(4-5.6-7)8-9
Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
2. čt.: Řim 13,11-14
Ev.: Mt 24,37-40
Slovo na den: *Nic netušili.*

Pondělí 2. 12. - ferie

1. čt.: Iz 4,2-6
Ž 122(121),1-2.3-4a.(4b-5.6-7)8-9
Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
Ev.: Mt 8,5-11
Slovo na den: *Pane, můj služebník leží doma ochrnutý.*

Úterý 3. 12 - památka sv. Františka Xaverského

1. čt.: Iz 11,1-10
Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Lk 10,21-24
Slovo na den: *Odhalil jsi je malickým.*

Středa 4. 12 - nez. pam. sv. Jana Damašského

1. čt.: Iz 25,6-10a
Ž 23(22),1-3a.3b-4.5.6
Odp.: 6cd (*Přebývat smím v domě Hospodinově na dlouhé, předlouhé časy.*)
Ev.: Mt 15,29-37
Slovo na den: *Všichni se dosyta najedli.*

Čtvrtek 5. 12. - ferie

1. čt.: Iz 26,1-6
Ž 118(117),1+8-9.19-21.25-27a
Odp.: 26a (*Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 7,21.24-27
Slovo na den: *Ten, kdo jedná.*

Pátek 6. 12. - nez. pam. sv. Mikuláše (v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)

1. čt.: Iz 29,17-24
Ž 27(26),1.4.13-14
Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)
Ev.: Mt 9,27-31
Slovo na den: *Ať se vám stane, jak věříte.*

Sobota 7. 12. - památka sv. Ambrože

1. čt.: Iz 30,19-21.23-26
Ž 147(146),1-2.3-4.5-6
Odp.: Iz 30,18 (*Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 9,35-10,1.5-8
Slovo na den: *Probouzejte k životu.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

30. LISTOPADU - 7. PROSINCE 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 12.		PO 2. 12.		ÚT 3. 12.		ST 4. 12.		ČT 5. 12.		PÁ 6. 12.		SO 7. 12.	
Antifona	42	40	42	40	1722	1941	42	40	42	40	42	40	1734	1953
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	1723	1941	42	40	42	40	42	40	1734	1953
Antifony	46	44	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	1724	1942	57	56	60	59	63	63	1735	1954
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	1724	1943	57	56	690	59	64	63	1735	1954
Prosby	47	45	51	49	1724	1943	57	56	60	60	64	63	1724	1943
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	1602	1815	1603	1816	61	60	1603	1816	1604	1817
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	58	57	61	60	64	64	67	68
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	58	57	61	60	64	64	67	68
Nešpory:														
	SO 30. 11.													
Hymnus	41	39	41	39	41	39	1727	1946	41	39	41	39	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	1730	1949	59	58	62	62	65	65
Ant. ke kant. P. M.	45(A)	43(A)	49	48	53	51	1731	1950	59	58	62	62	65	66
Prosby	46	44	50	48	53	52	1731	1950	59	58	63	62	66	66
Záv. modlitba	48	46	48	46	51	50	1602	1815	1603	1816	61	60	1603	1816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

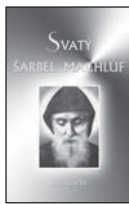
DOTISK MCM s. r. o.

SVATÝ ŠARBEL MACHLÚF

Jiří Gračka

Sv. Šarbel Machlúf (1828–1898), jeden z největších divotvůrců 19. století, prožil většinu svého života v libanonském klášteře Annaya, z toho téměř 25 let strávil v nedaleké poustevně. Vedl neobyčejně přísný život pokání a obětí, každodenně se od půlnoci do rána modlil před svatostánkem, i při velké zimě jen v lehkém řeholním hábitu. Již krátce po smrti se jeho hrob stal vyhledávaným cílem poutníků z Blízkého východu i celého světa, a to jak křesťanů, tak muslimů. Knižka představuje život sv. Šarbela i úctu k němu a nabízí nověnu a litanie ke světcům. Vyšlo s církevním schválením.

*Římskokatolická farnost Kojetín ve spolupráci s MCM
Dotisk prvního vydání • Brož., A5, 36 stran, 49 Kč*

na zkoušku při náhlém úmrtí pokřtěného potomka, kdy nahněvaný Chlodvík považoval křesťanství za příčinu neštěstí. Tato světička účinně pomáhá těm, kdo se modlí za změnu života nejbližší rodiny. Je patronkou nervózních lidí a nemocných dětí.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 112 stran, 100 Kč*

SVATÝ PAPEŽ PIUS X.

P. Karel Dachovský

Krátký životopis svatého papeže, který žil v letech 1835–1914.

ŘÁD • Brož., A5, 66 stran, 74 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SVATÁ KLOTYLDA (474–545) • KRÁLOVNA MEZI ÚZKOSTÍ A NĚHOU

*Godefroy Kurth • Z francouzštiny přeložila Stanislava Káňová
Odpovědný redaktor Michal Altrichter*

Když se k franskému králi Chlodvíkovi donesla zvěst o proslulé kráse Klotyldy a o její moudrosti se sám přesvědčil, požádal ji o ruku. Klotylde se poté vytrvale modlila, aby manžel přijal křesťanství. Nepolevovala ani tehdy, když byla víra obou vystave-

PROČ CÍRKEV

Luigi Giussani • Z italského přeložil Ing. Vítězslav Pavlík

Církev není jen vyjádřením života, něcím, co se z života rodí, církev je život. Život, který k nám dospěl z mnoha předešlých staletí. Kdo se chystá ověřit si vlastní názor na církev, musí si uvědomit, že k reálnému pochopení života, jakým je církev, je nutné adekvátní soužití s ní. Kniha *Proč církev* je třetím svazkem takzvané „Cesty“ – trilogie, v níž Luigi Giussani představuje základy spirituality hnutí *Comunione e Liberazione*. Předchozími svazky trilogie jsou publikace *Náboženský smysl* a *Původ křesťanského nároku*.

Paulínky • Váz., 120x170 mm, 416 stran, 162 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2014 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle číslo 42.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.